

Sygn. akt: I Ns 172/16

POSTANOWIENIE WSTĘPNE

Dnia 31 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
-----------------	-------------------------

Protokolant:	star. sek. sąd. Dorota Cichorz Dąbrowska
--------------	--

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2019 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z wniosku M. A.

z udziałem A. A.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

oddalić wniosek wnioskodawczyni o ustalenie nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym.

INs 172/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni wniosła o podział majątku dorobkowego jej i uczestnika w skład, którego wchodzi nieruchomość położona w Ś. zabudowana budynkiem mieszkalnym, przedsiębiorstwo – Biuro Usług (...), dochód z działalności gospodarczej prowadzonej przez uczestnika, samochód osobowy T. (...), nakłady z majątku wspólnego małżonków na majątek osób trzecich, Wniosła również o rozliczenie jej nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny małżonków.

Wniosła o ustalenie, że udziały małżonków w majątku wspólnym są nierówne przez przyjęcie, że jej udział wynosi 80% a uczestnika 20%.

W uzasadnieniu wniosku podniosła, że Wyrokiem z dnia 9.12.2015 r. ustanowiona została rozdzielnosc majątkowa między wnioskodawczynią a uczestnikiem. W trakcie trwania małżeństwa wnioskodawczyni i uczestnik nabyli majątek wymieniony we wniosku. W trakcie trwania małżeństwa dokonali nakładów z majątku wspólnego na majątek osób trzecich.

Wniosek o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym uzasadniła tym, że uczestnik od samego początku trwania związku małżeńskiego w sposób istotny nadużywał alkoholu, na zakup którego trwonil wspólny majątek. W stosunku do niego prowadzone było postępowanie o przymusowe leczenie przeciwalkoholowe. Uczestnik wielokrotnie przebywał na stacjonarnych terapiach przeciwalkoholowych. Wnioskodawczyni była zaangażowana zawodowo w prowadzoną przez uczestnika działalność gospodarczą. To dzięki jej staraniom i pracy działalność ta generowała

jakikolwiek dochód. Prowadzenie przez uczestnika działalności miało charakter formalny, gdyż faktycznie nie angażowała się on w jej prowadzenie.

Uczestnik w odpowiedzi na wniosek zakwestionowała wartość nieruchomości wskazaną przez wnioskodawczynię. Wniósł o dokonanie podziału ruchomości stanowiącymi wyposażenie domu, rozliczenie nakładu z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni, w postaci jej udziału w spółce (...) Sp. z o.o. w O., rozliczenie nakładów z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny w postaci spłaty wspólnych zobowiązań małżonków. Uczestnik wniósł o oddalenie wniosku o ustalenie nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym. Nie zaprzeczył, że nadużywa alkoholu. Okoliczność ta nie rzutowała na tak znaczne ograniczenie możliwości zarobkowych uczestnika, aby uznać roszczenie o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym za uzasadnione. Nałóg uczestnika nie wpływał na jego obowiązki zawodowe.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. A. i uczestnik A. A. zawarli związek małżeński w dniu 12.08.2000 r. (dowód: odpis aktu stanu cywilnego k.43 akt VI (...)) Wyrokiem z dnia 9.12.2015 r. w sprawie III (...), Sąd Rejonowy w Szczytnie ustanowił z dniem 21.10.2015 r. rozdzielną majątkową między M. A. a A. A. wynikającą z zawarcia związku małżeńskiego. (dowód: orzeczenie k. 65 akt III (...) k.8) W dniu 5.10.2015 r. M. A. wniosła przeciwko A. A. pozew o rozwód. (dowód: pozew k.3-7) Prawomocnym Wyrokiem z dnia 8.12.2016 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo M. A. i A. A.. (dowód: odpis wyroku k. 342, 369 akt VI (...)) Ze związku małżeńskiego wnioskodawca i uczestniczka mają córkę.

W dacie zawarcia związku małżeńskiego wnioskodawczyni i uczestnik nie pracowali na stałe. Uczestnik pracował dorywczo. Małżonkowie mieszkali u rodziców uczestnika. Uczestnik w krótkim czasie po zawarciu związku małżeńskiego wyjechał w celach zarobkowych do Hiszpanii. Przebywał tam 3-4 miesiące. W tym czasie w (...) urodziła się córka wnioskodawczyni i uczestnika. Po powrocie z Hiszpanii, uczestnik podejmował prace dorywcze. Wnioskodawczyni zajmowała się córką. Po uzyskaniu licencji agenta ubezpieczeniowego podjęła pracę w biurze usług ubezpieczeniowych prowadzonym przez matkę uczestnika, D. A..

Wnioskodawczyni i uczestnik z córką nadal mieszkali u rodziców uczestnika. H. K. zezwoliła im na zamieszkanie w lokalu mieszkalnym stanowiącym jej własność znajdującym się w Ś.. Po przeprowadzeniu remontu mieszkania, wnioskodawczyni i uczestnik zamieszkali w tym lokalu. Mieszkali tam w latach od 2002 do 2007. W dniu 2.11.2006 r. wnioskodawczyni i uczestnik kupili nieruchomość położoną w Ś. z rozpoczętą budową domu mieszkalnego. (dowód: odpis księgi wieczystej k. 9) Na zakup nieruchomości małżonkowie zaciągnęli kredyt hipoteczny.

Po wykonaniu prac wykończeniowych w domu mieszkalnym, wnioskodawczyni i uczestnik zamieszkali na tej nieruchomości w 2007 r.

Wnioskodawczyni nadal pracowała jako agent ubezpieczeniowy w biurze usług (...). Pracowała tam do 2013 r.

Uczestnik, po odbyciu szkolenia dla osób ubiegających się o wykonywanie czynności agencyjnych, w dniu 1.05.2005 r. rozpoczął działalność gospodarczą – Biuro Usług (...). (dowód: zaświadczenie k. 351, wypis k. 136) Zawarł umowę agencyjną z Towarzystwem (...), a następnie z C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P..

W okresie od 1.05.2005 r. do 30.09.2013 r. A. A. był także zatrudniony w Agencji (...), na pełen etat. (dowód: świadectwo pracy k. 348) W latach 2006 do 2011, uczestnik prowadził również działalność gospodarczą w zakresie usług finansowych, jako partner Banku (...) S.A.

W dniu 19.02.2008 r. A. A. udzielił żonie M. A. pełnomocnictwa do zarządu całym jego majątkiem. (dowód: pełnomocnictwo k.10-11, akta Ds. (...)k.99-101)

Działalność w zakresie usług ubezpieczeniowych prowadzona przez D. A. i prowadzona przez A. A., była przez nich wykonywana we wspólnych pomieszczeniach. Osoby zatrudnione przez D. A. i A. A. wykonywały obowiązki na przez

obu podmiotów gospodarczych. Wnioskodawczyni również pracowała zarówno na rzecz przedsiębiorstwa teściowej jak i na rzecz przedsiębiorstwa męża. Sytuacja taka trwała do 2013 r., kiedy to doszło do nieporozumień między D. A. a wnioskodawczynią i uczestnikiem na tle prowadzonej działalności gospodarczej. Wnioskodawczyni i uczestnik zdecydowali się na opuszczenie wspólnie zajmowanych pomieszczeń i przeniesienie działalności prowadzonej przez uczestnika do innego lokalu. Wówczas też wnioskodawczyni zrezygnowała z pracy u D. A., M. A. i A. A. w dniu 23.05.2014 r. złożyli zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez D. A.. Postanowieniem z dnia 16.12.2014 r. umorzono dochodzenie w sprawie. (dowód: dokumenty akt (...)k. 1-5, 470, 498)

Wnioskodawczyni w 2015 r. wspólnie z K. Ż. założyła spółkę zajmującą się usługami ubezpieczeniowymi. Od października 2015 r. i zajęła się jej prowadzeniem, zaprzestała angażować się w działalność gospodarczą prowadzoną przez uczestnika. Część klientów, którym usługi ubezpieczeniowe świadczył A. A., przeszła do spółki założonej przez wnioskodawczynię. W dniu 21.10.2015 r. uczestnik A. A. odwołał pełnomocnictwo udzielone M. A. w dniu 19.02.2018 r. (dowód: protokół k.139-140 akt VI(...))

Uczestnik przez cały okres trwania małżeństwa nadużywał alkoholu. U uczestnika w 2004 r. stwierdzono chorobę alkoholową. Nadużywał alkoholu ciągami, pił przez kilka dni, z czasem jego okresy abstynencji były krótsze a ciągi alkoholowe dłuższe. Spożywał alkohol z kolegami w miejscu zamieszkania. Kilkakrotnie przechodził leczenie odwykowe w trybie stacjonarnym. Korzystał z pomocy psychiatry w S. i w O.. Nadużywanie przez uczestnika alkoholu nie miało wpływu na prowadzoną przez niego działalność gospodarczą. Uczestnik wykonywał czynności agenta ubezpieczeniowego w terenie jak i na miejscu w biurze, zawierał umowy ubezpieczeniowe, obsługiwał punkt kasowy, zajmował się sprawami administracyjnymi. Natomiast podczas jego nieobecności w pracy wynikającej ze spożywania alkoholu, biuro usług ubezpieczeniowych funkcjonowało, zatrudnione przez uczestnika osoby wykonywała swoje obowiązki czy to w zakresie usług ubezpieczeniowych, czy w ramach punktu kasowego. Pieniądze na zakup alkoholu pochodziły z pieniędzy otrzymanych przez niego od rodziców, babci. (dowód: dokumenty k.295-329, 378)

Za osiągnięcia w sprzedaży ubezpieczeń majątkowych, uczestnik w 2003 r. otrzymał od Towarzystwa (...), zaproszenie na wyjazd na szkolenie do W.. (dowód: pismo k.352 odw.) A. A. zajął pierwsze miejsce w sprzedaży ubezpieczeń za trzy kwartały 2008 r. w C. (...) Towarzystwo (...). W 2010 r., Biuro Usług (...) zajęło pierwsze miejsca w kategorii Najlepszy P. Grupy C. (...) Majątkowe i na Życie w Oddziale O. oraz pierwsze miejsce za największy przypis składki we wrześniu 2010 r. (dowód: dyplom k.381, 382, 384) Uczestnik w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą uczestniczył w loterii promocyjnej (...) organizowanej przez C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P., mającej na celu promocję zawierania umów ubezpieczenia w okresie od 1.07.2015 r. do 30.09.2015 r. (dowód: regulamin k. 61-64) W wyniku uczestnictwa w tej loterii uczestnik wygrał samochód marki T. (...) rok. prod. 2015 (dowód: dokumenty k.109-113)

W dniu 14.02.2012 r. uczestnik zdał egzamin dla osób ubiegających się o wpis do rejestru agentów ubezpieczeniowych. (dowód: zaświadczenie k. 348 odw.)

Prowadzona przez niego działalność gospodarcza przynosiła dochód. Dochód ten uległ znacznemu zmniejszeniu w 2015 r., w 2016 r. W 2017 r. dochody wnioskodawczyni i uczestnika kształtowały się na zbliżonym poziomie. (dowód: dokumenty k.65-81, 137, k.400, k. 461, akt VI (...) (...)k. 63-64 70-77, k.327-328).

W związku z prowadzoną przez uczestnika działalnością gospodarczą w 2013 r. powstało zadłużenie na rzecz towarzystwa ubezpieczeniowego z tytułu nieodprowadzonych składek. W dniu 25.03.2014 r. C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P. zawarła z Biurem Usług (...) porozumienie dotyczące spłaty zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek przez agenta w kwocie 65.522 zł.(dowód: porozumienie k.83-84, akta (...)k.178) Na spłatę tego zadłużenia w dniu 29.04.2015 r. wnioskodawczyni i uczestnik zaciągnęli pożyczkę w Banku (...) S.A. w W. w kwocie 45.833,33 zł. (dowód: umowa k. 85-96) Z tego tytułu powstało też zadłużenia na rzecz C. (...) Towarzystwa (...) w kwocie 14.423 zł, na dzień 23.01.2015 r. (dowód: dokument akta (...)k.469)

Następnie w dniu 7.04.2016 r. A. A. zawarł z C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P. porozumienie dotyczące spłaty powstałego po stronie Agenta zadłużenia na rzecz (...), w kwocie 5,906,38 zł z tytułu nieopłaconych polis. (dowód: porozumienie k.36, 376-377, akta (...)k. 470-471)

Uczestnik zajmował się córka, uczestniczył w pracach remontowych wykonywanych w lokalu otrzymanym do korzystania od H. K. a następnie uczestniczył w pracach wykończeniowych prowadzonych w domu na nieruchomości kupionej przez małżonków, uczestniczył w podejmowaniu decyzji dotyczących zakupu materiałów, zajmował się uprzątnięciem terenu po budowie.

W związku z nadużywaniem przez uczestnika alkoholu miały miejsce interwencje policji. W wyniku interwencji przeprowadzonej w dniu 20.09.2011 r. uczestnik została zatrzymany. (dowód: dokumenty k. 20-29 akt (...))
Postanowieniem z dnia 14.11.2011 r. w sprawie I. N. (...), Sąd Rejonowy w Szczytnie ograniczył A. A. władzę rodzicielską nad małoletnią córką przez poddanie jej wykonywania stałemu nadzorowi kuratora sądowego.

Postanowieniem z dnia 11.02.2015 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie w sprawie III (...) zobowiązał A. A. do podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie lecznictwa stacjonarnego. (dowód: orzeczenie k. 17 akt (...))

Postanowieniem z dnia 4.09.2013 r. w sprawie (...) Komenda Powiatowa Policji w S. odmówiła wszczęcia postępowania w sprawie psychicznego i fizycznego znęcania się nad M. A. w okresie od 30.01.2011 r. do 9.07.2013 r. oraz znęcania się fizycznego nad J. A. z uwagi na to, że postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone. Postanowieniem z dnia 27.03.2015 r. w sprawie (...), Komenda Powiatowa Policji w S. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie psychicznego i fizycznego znęcania się nad M. A. w okresie od stycznia 2015 r. do 18.03.2015 r. wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. (dowód: dokumenty akt (...)k.181, 182)

Uczestnik A. A., w 2012 r. przebywał na zwolnieniu lekarski w okresie od 21.05. do 31.05., w 2013 r. w okresie od 10.03. – 13.04., od 14.04. - 30.04., od 1.05.- 10.05., od 26.06. – 23.07., od 23.07- 6.08., w 2015 r. przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresach od: 30.04., 1.05.-8.05., 9.05.-15.05., 16.05. – 30.05., 1.06.-15.06., 16.06.-26.06., 27.06.-8.07., 9.07.-22.07., 23.07.-5.08., 6.08.-26.08., 16.10.-23.10. . (dowód: informacja k.116, 436)

Postanowieniem z dnia 28.12.2018 r. w sprawie Ds. (...)2018 materiały przeciwko M. A. wyłączono. Postanowieniem z dnia 31.12.2018 r. w sprawie Ds. (...)2018 umorzono postępowanie w zakresie przywłaszczenia pieniędzy w kwocie nie mniej niż 21.893,25 zł na szkodę A. A. wobec stwierdzenia braku dostatecznych uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, w zakresie zawierania przez osoby nieuprawnione przez zakład ubezpieczeń umów ubezpieczeniowych w imieniu A. A., podrobienia podpisu na wniosku/ umowie grupowego ubezpieczenia, wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa. (dowód: postanowienia k.1089 do końca kat Ds. (...)2018)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił ponadto na podstawie: zeznań świadków K. Ż. k.128 odwr. -129, T. R. (1) k.129, M. R. k.129 odwr. -130, H. K. k.130, E. M. k. 130, D. A. k. 131, K. A. płyta CD k. 423, W. K. (1) płyta CD k. 423, W. K. (2) płyta CD k. 423, J. K. płyta CD k. 423, S. K. płyta CD k.423, zeznań wnioskodawczyni i uczestnika płyta CD k. 361,

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, wnioszek wnioskodawczyni o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawą ustalenia nierównych udziałów jest przepis art.43 § 2 k.r.o. Zasadą wyrażoną w art. 43 § 1 k.r.o. jest, że małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Odstępienie od tej zasady wymaga wystąpienia dwóch przesłanek, tj. ważnych przyczyn oraz różnego stopnia przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego. Przesłanki te muszą być spełnione łącznie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1997 r., II CKN 348/97, LEX nr 479357). Oznacza to, że ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym nie może nastąpić w

każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz tylko w tych wypadkach, gdy zaistnieją ważne powody. Z jednej strony żadne „ważne powody” nie uzasadniają same przez się ustalenia nierównych udziałów, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy. Z drugiej strony – różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku bierze się po uwagę dopiero wtedy, gdy za ustaleniem nierównych udziałów przemawiają „ważne powody”.

W postanowieniu z 26 listopada 1973 r. (III CRN 227/73, OSNC 1974/11/189) Sąd Najwyższy wskazał, że ważne powody stanowiące przesłankę ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym polegają na zachowaniu małżonka charakteryzującym się rażącym lub uporczywym nie przyczynianiem się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. W doktrynie wskazuje się, iż powody ustalenia nierównych udziałów dotyczą oceny, kwalifikacji zachowania drugiego małżonka oraz spowodowanych przez niego takich stanów rzeczy, które stanowią przyczynę niższej wartości majątku wspólnego niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępował właściwie. Chodzi tutaj przede wszystkim o nieprawidłowe, rażące lub uporczywe nieprzyczynianie się do zwiększania majątku wspólnego, pomimo posiadanych możliwości zdrowotnych i zarobkowych. Z drugiej jednak strony nieprawidłowe postępowanie polegać może na rażącym i odbiegającym od obiektywnych wzorców braku staranności o zachowanie istniejącej już substancji majątku wspólnego (zob. Sokołowski, Tomasz. Art. 43. W: Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, wyd. II. LEX, 2013).

Za ważne powody uznane mogą być również: fakt trwonienia majątku przez jednego z małżonków, alkoholizm, narkomania, hazard, a nawet dokonywanie zbyt ryzykownych operacji finansowych. O istnieniu ważnych powodów nie przesądza jednak obciążająca jedno z małżonków wina za rozkład pożycia małżeńskiego, stwierdzona w wyroku rozwodowym lub orzekającym separację, ani ustalenie w wyroku unieważniającym małżeństwo, że jedno z małżonków zawarło je w złej wierze. Sam fakt, że jedno z małżonków popełniło przestępstwo i zostało za nie prawomocnie skazane, nie jest również wystarczającym powodem do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Podkreślić też trzeba, że przepis art. 43 k.r.o., poza tym że w § 1 wprowadza zasadę równości udziałów w majątku wspólnym, to wprowadza również domniemanie równego przyczyniania się małżonków do powstania ich majątku wspólnego. W związku z tym to na małżonku wnoszącym o ustalenie nierównych udziałów w tym majątku spoczywa ciężar dowodu, że nie tylko zaszły ważne powody, ale i że jego stopień przyczyniania się do powstania majątku wspólnego był wyższy niż współmałżonka (art. 6 k.c.). (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 października 1997 roku, II CKN 348/97).

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni, która zgłosiła wniosek o ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym, wykazała iż zaistniały ważne powody, które są jedną z przesłanek orzeczenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Takim ważnym powodem jest zachowanie uczestnika postępowania, polegające na nadużywaniu przez niego alkoholu od początku zawarcia związku małżeńskiego. Okoliczności te nie były kwestionowane przez uczestnika postępowania. Zachowanie to bez wątpienia można zakwalifikować, jako ważne powody stanowiące przesłankę ustalenia nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Wnioskodawczyni jednak, zdaniem sądu, nie wykazała nierównego stopnia w przyczynieniu się małżonków do stworzenia majątku wspólnego, który podlega podziałowi w niniejszej sprawie.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika w sposób bezsporny, że uczestnik od początku trwania związku małżeńskiego nadużywał alkoholu. Uczestnik przyznał tą okoliczność. Uczestnik przyznał, że nadużywał alkoholu ciągami, pił przez kilka dni, z czasem jego okresy abstynencji były krótsze a ciągi alkoholowe dłuższe, spożywał alkohol z kolegami w miejscu zamieszkania. Stwierdził, że w związku z nadużywaniem alkoholu nie przychodził do pracy. Kilkakrotnie przechodził leczenie odwykowe w trybie stacjonarym, korzystał z pomocy psychiatry w S. i w O..

Natomiast z dokumentów akt sprawy (...) /11 wynika, że w związku z nadużywaniem przez uczestnika alkoholu miały miejsce interwencje policji, w wyniku interwencji przeprowadzonej w dniu 20.09.2011 r. uczestnik została zatrzymany. Postanowieniem z dnia 14.11.2011 r. w sprawie I. N. 214/11, Sąd Rejonowy w Szczytnie ograniczył A. A. władzę rodzicielską nad małoletnią córką przez poddanie jej wykonywania stałemu nadzorowi kuratora sądowego. Natomiast

postanowieniem z dnia 11.02.2015 r. w sprawie III (...), Sąd Rejonowy w Szczytnie zobowiązał A. A. do podjęcia leczenia odwykowego w zakładzie leczenia stacjonarnego.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje jednak, w ocenie sądu, podstaw do przyjęcia, że nadużywanie przez uczestnika alkoholu skutkowało, że w mniejszym stopniu niż wnioskodawczyni, przyczynił się do powstania majątku wspólnego małżonków, że to wnioskodawczyni w głównej mierze, bo w 80% przyczyniła się do jego powstania, że to dzięki jej pracy powstawał dochód generowany przez działalność gospodarza zarejestrowaną na uczestnika.

Za okoliczność bezsporną w sprawie należy uznać, że wnioskodawczyni mimo, że faktycznie była zatrudniona przez D. A., to także wykonywała pracę na rzecz biura ubezpieczeń prowadzonego przez uczestnika, jednakże zdaniem sądu, wnioskodawczyni nie przedstawiła wiarygodnych dowodów, z których wynikałoby w sposób jednoznaczny, że dochód z działalności gospodarczej prowadzonej przez uczestnika powstawał w wyniku jej działań.

Uczestnik nie zgodził się z tym twierdzeniem. Zeznał, że nadużywanie przez niego alkoholu i jego absencja w pracy wynikająca z tego tytułu, nie miały wpływu na prowadzoną działalność gospodarczą. Z jego zeznań wynika, że zatrudniał osoby, które go zastępowały podczas tych nieobecności. Natomiast podczas obecności w pracy wykonywał czynności agenta ubezpieczeniowego w terenie jak i na miejscu w biurze, zawierał umowy ubezpieczeniowe, obsługiwał punkt kasowy, zajmował się sprawami administracyjnymi. Dochód z działalności gospodarczej przeznaczał na potrzeby rodziny.

Zeznaniom uczestnika w tej części sąd dał wiarę, gdyż mają potwierdzenie w dowodach w postaci dokumentów i w zeznaniach świadków.

Z dokumentów zebranych w sprawie wynika, że 2005 r. uczestnik rozpoczął działalność gospodarczą – Biuro Usług (...). W okresie od 1.05.2005 r. do 30.09.2013 r. A. A. był także zatrudniony w Agencji (...), na pełen etat. Natomiast w latach 2006 do 2011, prowadził także działalność gospodarczą w zakresie usług finansowych jako partner Banku (...) S.A. Z dokumentów tych wynika, że za osiągnięcia w sprzedaży ubezpieczeń majątkowych, uczestnik w 2003 r. otrzymał od Towarzystwa (...), zaproszenie na wyjazd na szkolenie do W., zajął pierwsze miejsce w sprzedaży ubezpieczeń w C. (...) Towarzystwo (...) za trzy kwartały 2008 r., w 2010 r., Biuro Usług (...) zajęło pierwsze miejsca w kategorii Najlepszy P. Grupy C. (...) Majątkowe i na Życie w Oddziale O. oraz pierwsze miejsce za największy przypis składki we wrześniu 2010 r. Uczestnik w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą uczestniczył w loterii promocyjnej (...) organizowanej przez C. (...) Towarzystwo (...) z siedzibą w P., mającej na celu promocję zawierania umów ubezpieczenia w okresie od 1.07.2015 r. do 30.09.2015 r. i loterii tej wygrał samochód marki T. (...) rok. prod. 2015. Z dokumentów, a w szczególności nadesłanych przez Urząd Skarbowy w S. (k.400, k. 461) wynika, że prowadzona działalność przynosiła dochód. Faktem, jest, że z dokumentów tych wynika, że w 2015 r. i 2016 r. dochód uczestnika był znacznie niższy niż a poprzedzające lata, jednakże należy zauważyć, że wnioskodawczyni w 2015 r. wspólnie z K. Ż. założyła spółkę zajmującą się usługami ubezpieczeniowymi i od października 2015 r. i zajęła się jej prowadzeniem, zaprzestała angażować się w działalność gospodarczą prowadzoną przez uczestnika, część klientów, jak zeznała wnioskodawczyni, którzy korzystali z usług ubezpieczeniowych świadczonych przez A. A., przeszła do spółki założonej przez wnioskodawczynię. Okoliczność ta z pewnością miała wpływ na dochód uczestnika. Należy zauważyć, że z dokumentów tych wynika, że w 2017 r. dochody wnioskodawczyni i uczestnika kształtowały się już na zbliżonym poziomie.

Z zeznań świadków E. M., D. A., K. A., W. K. (1), W. K. (3), S. K. wynika, że uczestnik angażował się w prowadzoną działalność gospodarczą, wykonywał swoje obowiązki zawodowe na równi z wnioskodawczynią. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, w tej części, gdyż są ze sobą spójne. Ponadto świadkowie E. M., D. A., K. A. przyznali, że uczestnik nadużywał alkoholu, a więc nie starali się przedstawić go w jak najlepszym świetle. Co prawda świadkowie E. M., D. A., K. A., są rodziną uczestnika, jednakże ich zeznania są zbieżne z zeznaniami świadków W. K. (1), W. K. (3), S. K., którzy nie są związani z uczestnikiem czy to rodzinnie, czy zawodowo. Należy zauważyć, że także świadek M. R., matka wnioskodawczyni, zeznał, że uczestnik najprawdopodobniej angażował się w pracę.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków K. Ż., J. K., że uczestnik nie zajmowała się pracą zawodową, nie angażowała się w prowadzoną działalność, a to głównie wnioskodawczyni zajmowała się tą działalnością i pozyskiwała klientów, gdyż są one powiązane z wnioskodawczynią. Świadek K. Ż. i wnioskodawczyni prowadzą wspólnie w formie spółki działalność gospodarczą zajmującą się ubezpieczeniami. J. K. zatrudniona jest przez wnioskodawczynię.

W ocenie sądu, zeznania wnioskodawczyni, że uczestnik nie zajmował się pracą zawodową, nie angażowała się w prowadzona przez siebie działalność gospodarczą, a dochód z tej działalności powstawał dzięki staraniom wnioskodawczyni, dzięki jej zaangażowaniu w pracę, nie zasługują na wiarę gdyż i sprzeczne z wiarygodnymi dowodami zebranymi w sprawie.

Należy zauważyć, że z uwagi na charakter pracy uczestnika, a mianowicie prowadzenie własnej działalności gospodarczej w zakresie ubezpieczeń, punktu kasowego, zatrudnianie osób w ramach tej działalności, w ocenie sądu, jego osobista codzienna obecność w pracy nie była konieczna, by działalność ta przynosiła dochód.

W ocenie sądu, nie zasługują również na wiarę zeznania wnioskodawczyni, że uczestnik zabierał jej pieniądze przeznaczone na utrzymanie rodziny i przeznaczał je na alkohol, że niszczył wyposażenie domu, że nie angażowała się w prace w domu, w wychowanie córki, gdyż nie mają potwierdzenia w dowodach.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika by uczestnik zabierała wnioskodawczyni pieniądze i przeznaczała je na alkohol, by niszczył wyposażenie domu. Uczestnik zaprzeczył tym okolicznościom. Stwierdził, że na zakup alkoholu przeznaczał pieniądze otrzymywane od rodziców, babci. Uczestnik zeznała, że angażowała się w prace remontowe wykonywane w mieszkaniu wynajmowanym od H. K. i w prace wykończeniowe w domu. Jego zeznania w tej części mają potwierdzenie w zeznaniach świadków T. R. (1), K. A.. T. R. (2) zeznał, że uczestnik pomagała czasami przy pracach remontowych prowadzonych w mieszkaniu wynajmowanym od H. K.. K. A. pomagał uczestnikowi uprzątnąć teren po budowie na nieruchomości, widział jak uczestnik krząta się po posesji, gdyż przejeżdżał obok. Świadek E. M. zeznała natomiast, że uczestnik zajmował się rodzina. Świadek D. A. podała, że uczestnik był bardzo rodzinny, zajmował się sprawami domowymi.

Wnioskodawczyni nie przedstawiła dowodów podważających wiarygodność zeznań tych świadków.

Sąd pominął wnioski dowodowe wnioskodawczyni i uczestnika o przeprowadzenie dowodu z protokołów zeznań świadków złożonych w innych sprawach albowiem stanowiłoby to naruszenie art. 235 § 1 k.p.c. zgodnie z którym postępowanie dowodowe odbywa się przed sądem orzekającym, chyba że sprzeciwia się temu charakter dowodu lub względu na poważne niedogodności lub niewspółmierność kosztów w stosunku do przedmiotu sprawy. Zasada bezpośredniości stanowi jedną z naczelných zasad postępowania cywilnego. Tylko bezpośrednie zetknięcie się sądu orzekającego ze świadkami, biegłymi, stronami zapewnia sądowi możliwość poczynienia odpowiednich spostrzeżeń istotnych dla oceny wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd pominął wnioski dowodowe wnioskodawczyni i uczestnika o przeprowadzenie dowodu z dokumentów innych sprawach albowiem wnioskowane dowody w ocenie sądu nie były przydatne do wyjaśnienia okoliczności istotnych do rozstrzygnięcia przedmiotowego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił wniosek wnioskodawczyni o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym małżonków na mocy art.43 k.r.o. art.567 k.p.c. .

z/(...),

2. (...),

3.(...).

(...)